

La rosa desfulla la margarida

Joan Lerma ha anunciat que no es presentarà a la reelecció com a secretari general del PSPV-PSOE. Joan Romero, amb el suport del Moviment pel Canvi, s'hi presentarà en contra del desig dels lermistes de fer una llista de consens amb un altre candidat.

Joan Lerma no farà 18 anys com a secretari general del PSPV-PSOE. El proper 6 de juliol, quan els delegats del VIII Congrés del partit trien un altre secretari general, faltaran 23 dies per al divuitè aniversari del Congrés extraordinari que el PSPV celebrà el 1979 i del qual isqué vencedor Joan Lerma. Una victòria que s'ha reproduït en els sis congressos següents malgrat els intents de diversos sectors de fer-lo fora de la cadira. Lerma i un grup de fidels conegut com els "fontaners" van saber anul·lar les oposicions d'Antoni Garcia Miralles, Ciprià Ciscar i d'altres fagocitant-los -Lerma donà a Garcia Miralles la presidència del partit i a Ciscar la vice-secretaria- o marginant-los a un segon pla: és el cas de l'ex-alcalde de València Ricard Pérez Casado, que ha viscut molt temps distanciat del partit, tot i conservar un prestigi indiscutible, que li va permetre ser nomenat administrador europeu de Mostar.

N'hi ha, doncs, una generació de joves nascuts el 1979, i que sempre, tota la seua vida, han vist Lerma de secretari general del PSPV. Ara compliran la majoria d'edat, podran votar en les pròximes eleccions i trobaran un nou líder dels socialistes valencians i, molt probablement, un nou candidat a la Generalitat que no serà ni Lerma ni el nou secretari general. Els qui exigien la renovació del partit durant el debat pre-congressual, iniciat fa uns mesos, ja saben que aquest con-

grés significarà, com a mínim, canvi de cares. Irremeiablement.

Aquests "renovadors" es van unir fa poc en el que han anomenat Moviment pel Canvi (MPC). L'ex-conseller d'Educació, Joan Romero, és el candidat d'aquest sector per a la secretaria general del PSPV. Romero deixà el càrrec de vice-secretari general de l'executiva del PSPV fa cinc mesos, després que el PSPV decidira abs-

El Moviment pel Canvi no preveu canviar la candidatura de Romero però vol una llista integradora.

tenir-se en la votació de la Llei de Creació de la Universitat d'Elx. Tot i que el grup parlamentari socialista pensava votar en contra, perquè aquesta universitat es creava a partir de la segregació de centres de la Universitat d'Alacant i en contra del seu rectorat, finalment es va abstenir per pressions de l'executiva, la qual no volia enfrontaments amb els sectors il·licitans del partit. Com assenyalava un destacat militant socialista aliè a lermistes i al MPC, les qüestions internes de partit pesaren més que

la decisió política sobre el tema concret d'Elx. Declarar-se contrari a aquesta manera de funcionar, contrari al fet que les decisions de l'aparell estiguen per sobre de les discussions polítiques, és la raó perquè, almenys aparentment, Romero dimití el seu càrrec en l'executiva. Poc després iniciava una sèrie de contactes i reunions amb diferents assemblees locals del partit per promoure la renovació. En el camí, Romero va trobar dos sectors que demanen la renovació més o menys tímidament des de fa un temps. D'una banda, Esquerra Socialista (ES), sector que en València lidera Vicent Garcés i que propugna canvis en l'estructura de partit des de fa anys. D'una altra, el sector liderat per l'ex-ministre Antoni Asunción, que demanava també un canvi de cares i un acostament a l'esquerra. Si en principi la iniciativa de Romero tenia escasses possibilitats perquè no hi havia un grup ben estructurat al voltant seu, el suport de Garcés i Asunción permetrà crear l'MPC, una alternativa real que ja proposa Joan Romero de secretari general.

La lliçó madrilenya. El congrés federal del PSOE, celebrat a Madrid els dies 20, 21 i 22 de juny, va precipitar les coses a favor de l'MPC. La dimissió de González, el nomenament de Joaquín Almunia com a nou secretari, l'elecció de Joan Lerma com a secretari d'Ocupació i el fet que es declare incompatible aquest càrrec i una secretaria general, porten Lerma a

a deixar la secretaria general del PSPV

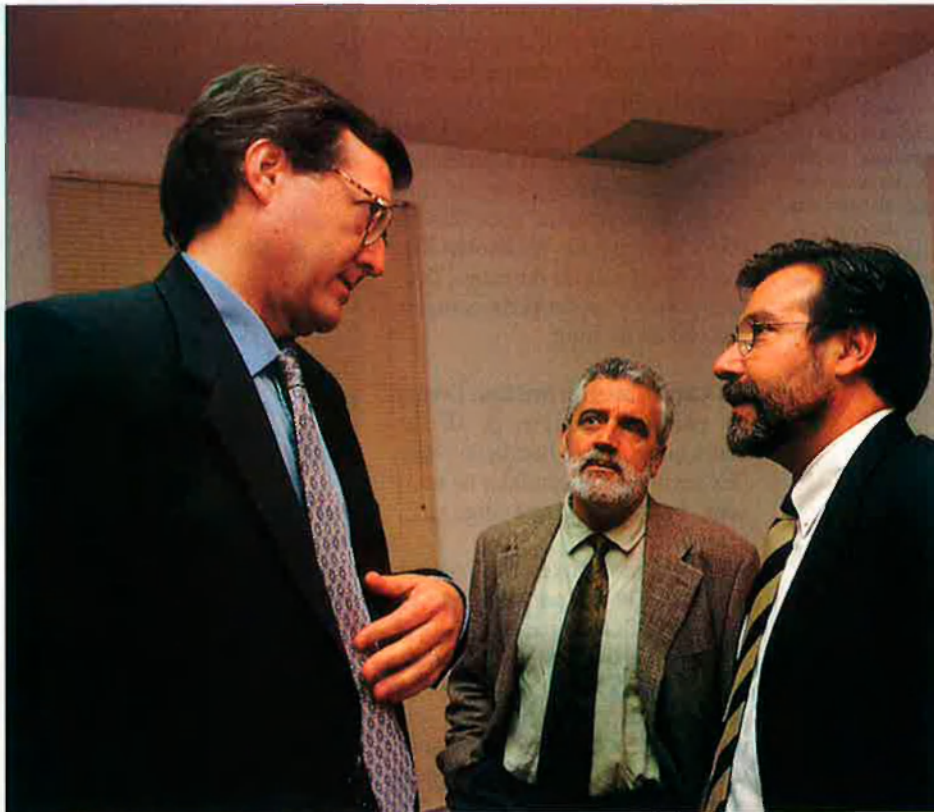
RAFA GIL

anunciar que no es presentarà a la reelecció. L'abandó de Lerma ja és un èxit de l'MPC, encara que siga fortuït o semi-provocat.

Aquest fet té dues lectures de cara al pròxim congrés del PSPV, segons des d'on es mire. Per als lermistes, la retirada de Lerma –acompanyada de la retirada de l'actual president, Garcia Miralles, i del secretari d'organització, Albert Pérez Ferré– suposa que l'objectiu principal de l'MPC ja s'ha complert. Ara, diuen, cal una llista de consens que no pot encapçalar-la qui encapçala l'altre bàndol, Joan Romero, perquè això impediria que fóra de consens.

Per la seua banda, l'MPC ha anunciat que mantindrà la candidatura fins al final. El líder d'ES, Vicent Garcés, creu que l'MPC ha eixit reforçat del Congrés del PSOE perquè moltes de les coses aprovades s'acosten a les que exigeix l'MPC –com ara una aproximació a uns altres partits d'esquerra o la separació de càrrecs de partit i institucionals–. A més, diu, “només Lerma podia ser el nucli de l'opció lermista –i conclou–, només hi ha una candidatura i és la de Romero”. Garcés, però, defensa que del VIII Congrés del PSPV ha d'eixir una “executiva plural, integradora, sense exclusions, amb un 40% de dones i que tinga també dirigents comarcals, amb experiència política i impuls perquè en el 1998 ja estarem en període pre-electoral”. En aquest sentit, Garcés s'ha entrevistat amb alguns parlamentaris del sector lermista com Antonio Moreno, portaveu del grup en les Corts, que ha estat un dels noms que es proposen com a possible candidat de consens. Segons Garcés, Moreno espera veure com evoluciona la situació dins del lermisme. Amb el mateix objectiu de copsar totes les sensibilitats, Antoni Asunción està visitant diverses agrupacions locals i comarcals del país.

Tots dos bàndols afirmen tenir al seu favor més del 50% dels delegats del Congrés. És veritat, però, que alguns lermistes moderats, com l'alcalde d'Alcoi Josep Sanus s'han manifestat a favor de l'opció renovadora de Romero, després

de l'exemple del congrés federal de Madrid i de la retirada de Lerma. Igualment, segons Garcés, algunes comarques reticents com l'Alt Vinalopó o la Costera s'han afegit al corrent de l'MPC després del congrés federal. “En les bases hi ha una ràpida aproximació a Romero”, afirma.

En canvi, el secretari d'organització del PSOE, Ciprià Ciscar, es va manifestar la passada setmana, com els lermistes, a favor d'una llista de consens que no estiga encapçalada per Romero i va afegir que aquesta era també la posició de l'executiva federal que encapçala Almunia. En canvi, en una entrevista entre Romero i Almunia celebrada dijous, aquest va assegurar que no s'hi ficaria. Tot i que en els passadissos del Congrés, Almunia va declarar que es mantindria neutral, una posterior nota de premsa de la comissió executiva federal deia que Almunia “dóna suport totalment a les actuacions que el secretari d'organització, Ciprià Ciscar, manté en la federació socialista valenciana”.

El portaveu de l'MPC, l'alacantí Antoni Mira-Perceval, creu que

Ciscar comet un error de plantejament perquè “no ha estat Romero qui s'ha erigit en candidat, sinó que fou un nodrit grup de militants qui el va triar”. A més, Mira-Perceval dubta molt que Almunia estiga en contra de l'opció de Romero, quan fa uns mesos els lermistes acusaven Romero de “deixar-se utilitzar” per Belloch i Pérez Rubalcaba –persona molt propera a Almunia– per a restar força a Lerma i Ciscar. Segons Mira-Perceval els lermistes diuen ara el contrari del que deien aleshores.

La situació, però, té una altra lectura. Els desitjos d'Almunia que en l'últim congrés alguns *barons* abandonaren l'executiva federal no van tenir cap resultat. Lerma hi continua i la posició de Ciscar ha eixit reforçada amb la secretaria de Finances, a més de la que ja ocupava d'organització. Així el silenci d'Almunia es podria trencar a favor de les posicions de Ciscar i Lerma, amb qui ha de conviure a l'executiva federal. Altres fonts de l'executiva afirmen, però, que Almunia veu l'opció de Romero amb bons ulls.

Com apunten alguns, l'oposició

A l'esquerra, Joan Romero, candidat de l'MPC a la secretaria general, amb els seus aliats: el líder d'Esquerra Socialista, Vicent Garcés –al centre–, i l'ex-ministre d'Interior Antoni Asunción (a la dreta).

Joan Lerma ha encapçalat el PSPV des del congrés

Joan Lerma, encara secretari general del PSPV, en la seua última conferència de premsa. Lerma va anunciar que no parlaria de cap candidat a succeir-lo però expressà l'opinió que Romero no obtindrà el consens.

de Ciscar a Romero també podria tenir com a objectiu controlar bé la direcció política perquè aquesta té molt a dir en l'elecció del proper candidat a la Generalitat. L'interès de Ciscar en la Generalitat és, segons aquestes fonts, el que l'impulsa a intentar controlar el PSPV o, si més no, pressionar Romero fins a l'últim moment i després donar-li suport per a comptar amb ell en un futur.

Els candidats lermistes. Lerma ha emmudit, després de deixar caure que Romero hauria de cedir. "Es segur que el candidat de consens no serà el que diga jo", afirmà.

Qui ara mou fitxes és el sector lermista. De les paraules que el secretari d'Organització, Albert Pérez Ferré, digué la setmana passada en conferència de premsa es desprèn que durant aquesta setmana els renovadors realitzaran una intensa ronda de converses amb possibles candidats per copsar-ne la disponibilitat. El sector lermista, però, no farà públic un candidat abans del congrés, sinó que esperarà al cap de setmana per llançar uns quants noms. Pérez Ferré va admetre que es pretén realitzar una maniobra semblant a la que va portar Almunia a la secretaria general en el congrés federal: es proposarien tres o quatre noms que es consultarien amb les diferents delegacions per veure quin reuneix més adhesions.

Al llarg d'aquesta setmana, com ja es va fer la passada, els mitjans de comunicació faran un degoteig continu de noms de possibles candidats. Entre ells es troben el del portaveu parlamentari Antonio Moreno, que s'hi ha mostrat reticent, tot i que ha mantingut converses amb diferents sectors. Un altre dels candidats possibles que han aparegut en premsa és l'alcalde d'Alcoi, Josep Sanus, que ha afirmat que no creu en terceres vies i que ha captat el missatge de renovació del congrés madrileny, i així se situa en l'òrbita de Romero. L'alcalde de Gandia, Josepa Frau, també se l'ha esmentat en els corredors de la seu socialista del

RAFA GIL

carrer d'Albacete, però ha afirmat també que no està disposada a presentar-se. La diputada i alcaldessa de València Clementina Ródenas, està en boca d'altres sectors del lermisme i de la mi-

El lermisme promourà un degoteig continu de possibles candidats en premsa per a decidir-se per un en el Congrés.

litància. Ródenas, però, ha objectat raons personals. Un representant del lermisme moderat, l'alcalde de Morella, Joaquim Puig, també el proposen els lermistes. Puig ha dit que no es negarà si li ho demanen però no és el seu desig. "Sí que estic disposat a fer tot el possible per arribar a un acord", diu Puig, que considera que cal trencar la dicotomia entre els uns o els altres: "no podem acabar el congrés amb una ratlla que separe dos bàndols. Dins del partit hi ha més pluralitat que en aquest plantejament."

El lermisme, però, no té confiança absoluta. La mateixa decisió de Lerma d'estar en l'executiva federal i deixar la secretaria general pot ser un desig de renova-

ció, però l'abandó de l'aparell -Pérez Ferré i Garcia Miralles- pot ser interpretat com un símptoma de por escènica a l'hora de fer el paper més perillós.

Un membre del lermisme ha dit a EL TEMPS: "Volem una renovació sense morts". La lluita per la secretaria general és lògica perquè significa apostar a l'alça. La qüestió, finalment, pot ser aconseguir una nodrida representació en l'executiva.

Daniel Gozalbo, del grup Castelló i Progrés, que demana la renovació del partit des de les estructures locals i comarcals, desconfia fa uns mesos de Romero perquè havia estat en l'executiva com a vice-secretari general i se n'havia anat en compte de fer la lluita des de dins. Ara, però, creu que Romero ha aconseguit demostrar que és sensible al que pensaven molts militants callats, ha sabut aglutinar el descontentament existent i plantejar solucions als problemes que eren evidents. Un altre militant no alineat en cap dels dos sectors, en canvi, continua pensant que Romero no és més renovació que altres: "Va estar en l'executiva i no va fer res de nou".

El resultat del congrés del PSPV depèn finalment d'una forquilla àmplia de militants descontents i del candidat proposat pel lermisme. Només si aquest candidat és reconegut com promotor d'una profunda renovació podria superar Joan Romero.

Àlex Milian